

בעזהשי"ת

גלי מסכתא

הוכן ע"י ת"ח א' מיקירי ירושלים והופץ על ידי כולל עיון הדף

עיקר כללי מסקנת הסוגיות [ומקורות]

מיועד לאלו שלמדו הסוגיא לתועלת חזרה מקוצרת ושינון

מסכת יבמות

כללים לשימוש

[] = מקור או טעם הדבר
() = הוספת פרט או תוספת ביאור
להל' = להלכה (כמובן לא למעשה)
מדאו' = מדאורייתא
לרש"י = שיטת רש"י כשתוס' חולקין - עי' בספר סיכומי גפ"ת את שיטת תוס' (וגם לעיקרי החידושים שבתוס')

בפעם הראשונה כדאי לדקדק מאד בדברי הסיכום כדי לתפוס מלא המובן לאור מה שלמדת בפנים הגמרא, ואח"כ לחזור בקלות הרבה פעמים שיהיו מחודדין בפיה.

נא להכניס השמטות החשובות בעיניך

נא להעיר הערות

©

כל הזכויות שמורות

תשנ"ט

כתובת להערות :

גפ"ת, רח' חזון איש 36

פעיה"ק ירושלים תובב"א

טל : 571-2016 (02)

מסכת יבמות

פ"א חמש עשרה נשים

גמ' ב. ט. (מסקנות)

יבמה שהיא ערוה דכרת [כאחות אשה] פטורה [ג"ש עליה לאחות אשה - לא תקח אף במקום מצוה, רבי - ולקחה, רבא - דאין עדל"ת שיש בו כרת] ופטורת צרתה [לצרור, רבי - ולקחה ויבמה - רק אם שניהם מותרים יקח א' מהן] בשעת נפילה מחליצה ויבום אם אין אח אחר וצרה שמתייבמת לאח אחר ומת פוטרת צרתה לאח זה [לצרור - צרות הרבה, סברא - במקום ערוה קיימא]

במקום איסור יבום אסור לחלוץ [אטו מתייבמת]

למשנתנו צרת סוטה (דלא כרב), אילונית (דלא כרב אסי), ממאנת ביבם, החזיר גרושתו אינן פטורות מיבם ערוה או צרתה בכרת [כי כל אשר יעשה מכל התועבות וכו'] (איסור אשת אח שיש לה בנים) עשה דוחה ל"ת [לא תלבש שעטנז גדילים תעשה לך - סמוכין (ואף לר"י במשנה תורה - דמוכח דהו"ל למכתב בפ' ציצית, דאפנויי - "צמר ופשתים", "שעטנז מיותר)] אבל לא ל"ת שיש בו כרת (הו"א שעדל"ת דחמור מיני' (רש"י - דלוקין) ומה לי חומרא רבה)

לרבא ציצית בעי מין כנף חוץ מצמר ופשתים לתדב"ר ישמעאל ציצית רק בכגד צמר ופשתים [בגדיהם]

לרש"י עשה דהכשר מצוה (דא"א לקיימו בלי דחיית הלאו) דוחה ל"ת שיש בו כרת [מדאצטריך פסוק דמורא או"א אינו דוחה את שבתותי תשמורון] (רש"י - משא"כ יבום דאפשר בחליצה)

עולא - הואיל ואישתרי כניסת מצורע בשמיני שלו, אישתרי נמי טבול יום לקריו - ודוקא בדחזיא ל"י דביני ביני ולא בראה קרי לפני שהותר מצרעתו

הו"א יבום דוחה אחות אשה: בנשא מת ומת ואח"כ נשא חי - הואיל ואישתרי אישתרי, היקש דר' יונה (מכל התועבות) לאשת אח

צרת ערוה שלא במקום יבום מותר [רבי - ולקחה ויבמה - במקום יבום צרה אסורה, רבא - לצרור עליה - דוקא במקום "עליה"]

שגגתו חטאת כשזדונו כרת: יחיד - כשבה או שעירה, נשיא - שעיר, משיח וב"ד - פר; בע"ז: יחיד - שעירה, ציבור - פר לעולה ושעיר לחטאת

רש"י ג. ז.:

אין שריפה לבתו מאנוסתו - לרש"י - אשה ובתה - לשון אישות

נוז - לרש"י - ארוג ביחד

לרש"י - טמא שרץ ומת נכנסים במחנה לוויה, ר"י - אסור להכנס לחיל מדרבנן אבל אם כבר שם א"צ לצאת

גמ' ט. יג.

מח' אי משנתנו בפלוגתא קמיירי וס"ל כר"י דאסר אנוסת אביו; מח' אי קתני ציור דאי עבר ונסיב

חלוצתו בלאו ולא בכרת [אשר לא בנה - שוב לא יבנה]

אחי החולץ וצרת חלוצה - ר"ל ורב אשי - בכרת [כדקיימי קיימי באיסור אשת אח]

ר' יוחנן ורבינא - בלאו [החולץ והחלוצה עבדי שליחותא דאחים וצרות] ואם נפלה שוב

מחייבי לאו חולצת ולא מתייבמת

צרת מתייבמת - לר"ל בכרת (לרש"י דוקא לאחין אבל איהו בעשה),

לר' יוחנן לרש"י - בעשה (אינו בונה ב' בתים = לאו הבא מכלל עשה)

רב - צרת סוטה אסורה ["טומאה" כעריות] אבל צרת סוטה מדרבנן (ע"א שמת בעלה) מותרת
ובספק סוטה (נסתרה) חולצת ולא מתייבמת

מחזיר גרושתו חולצת ולא מתייבמת [במותר לה אסורה כ"ש באסור],
וספק בצרתה ולל"ב דר' יוחנן מתייבמת [לא אלים ק"ו למידחי צרה]
לר' יוסי בן כיפר פטורה אף מחליצה [הוטמאה - כעריות]
וספק בצרתה [אם נתמעט מתועבה היא] (ולל"ק דגמ' ולר' יוחנן מתייבמת)

שמואל - ממאנת ליבם זה מותרת לאחיו [עקר נישואין קמאי] ולא ליבם זה [גזרה דרבנן]
ולא צרתה ליבם זה [אטו צרת בתו קטנה שמיאנה בו דנראית בשעת נפילה כצרת בתו]
אבל ממאנת לבעל תמיד צרתה מותרת

רב אסי - צרת אילונית שהכיר בה כשנשאה אסורה [אשר תלד, והו"ל צרת ערוה]
לרבא ור' יוחנן מותרת (אפי' צרת בתו אילונית) [רש"י בשם בה"ג - צרת ערוה שלא במקום מצוה]

לל"ב דרב ספרא בנים עדיפי מסימנים, וגם לר"י דבעי ירבה השחור מהני,
רב זביד - חוששין שהיו סימנים ונשרו מצער לידה

לר' ירמיה - תנא דפ"ג ס"ל דנשואין ראשונים מפילים ולא מיתה, ואסורה משנעשית צרת ערוה שעה
אחת (ורבא חולק)

רב אושעיא - ערוה קטנה שלא מיאנה לא ימאן אחר מיתתו, וצרתה חולצת ולא מתייבמת [נראית כצרת
ערוה]

רש"י ט: - יג.

אנוסת אחיו מותרת

אין לאו של חלוצה על הילודים אחר שהחזיר חלוצתו דזיקה קמייתא לא רמיא קמייהו

לרש"י - ג' נשים מותרות לשמש אבל השאר מוזהרים על השחתת זרע,

לרב זביד - לרש"י - סימנים תוך י"ב כלאחר זמן (דלא כהל')

גמ' יג. - יז.

צרת ערוה מאיש זר (רש"י - לא נפלו ביחד ליבום) מותרת לו

לכ"ש צרת ערוה מותרת להתייבם (רש"י - לא דרשי לצרו), לא תהיה "החוצה" (הנכרית) לאיש זר, רבא -
אין איסור אשת אח חל על איסור בתו, ובערוה ע"י קידושין דוקא כשנשא מת תחילה - אין
איסור אחות אשה חל על איסור אשת אח
ב"ה - עשאה זונה (לרש"י לכהונה) ובניה ממזרים

רב ור"ל - ב"ש לא עשו כדבריהם [ב"ה רוב, בת קול שהל' כב"ה]
ר' יוחנן ושמואל - עשו [ל"ק - קודם בת קול וב"ש מחודדי טפי, כר' יהושע דאין משגיחין בבת
קול] ואין לא תתגודדו דהוי כב' בתי דינין (אביי - בב' עיירות, רבא - אפי' בעיר א') והיו
מודיעים לב"ה

לר' יוחנן בן נורי - תקנה שצרות ערוה חולצות, וב"ה חולק

מח' ת"ק ואחרים בברייתא - אם הכיר המת שאשתו איילונית אם צרתה אסורה או מותרת \ אם כנס
הצרה ואח"כ גירש הערוה אם מותרת או אסורה \ אם בועל על תנאי מהני או לא

לר' יהושע אין ממזר אלא מחייבי מיתות ב"ד, מחייבי כריתות בנה פגום - חלל [ק"ו מאלמנה], מחייבי
לאוין בנה כשר [מה לאלמנה שהיא עצמה מתחללת]

{ ר' יהושע וראב"ע ור"ע בבית ר' דוסא בן הרכינס, יונתן בן הרכינס (מב"ש) הפריך ר"ע }

אמוראי אליבא דר' יוחנן אם מקבלים גרים מתרמוד או לא [ספק ממזרים - מעבדי שלמה, מבנות
ירושלים בחורבנה]

{ נער הייתי גם זקנתי - שר העולם אמרו; עמון ומואב נפנו לשרוף ס"ת; פסולין במישן והרפניא }

רב אסי - גוי שקידש במקום דקביעי י' שבטים (לרש"י - קבוע כמחצה) חוששין לקידושין [לרש"י - ס"ל
דישראל אגויה הולד ממזר]
שמואל - אין חוששין [אינו "בנך" [לרש"י - כי יסיר את בנך ולא כי תסיר דהנכד אינו בנך], בנות ירושלים
נתעקרו, עשאוהו גוים גמורים [בנים זרים ילדו]]

רש"י יד: - טז.

יבמה לשוק הולד פגום - לרש"י - כמ"ד חללים הם לכהונה
מעשר עני בשביעית בעמון ומואב - לרש"י - ארץ סיחון שנתקדשו בבית ראשון ולא בבית שני